

Nr 361.

Av herrar **Sandberg** och **Wikström**, om anvisande av ett statens skogsutdikningsanslag.

Statens skogsutdikningsanslag bereder möjlighet till understödjande medelst statsbidrag utan återbetalningsskyldighet inom område, varå skogsvårdslagen äger tillämpning, av torrlägningsföretag, vilka avse höjandet av alstringsförmågan hos mark med hänsyn till dess utnyttjande för skogsbörd. Bidrag kan erhållas med intill 40 % av den godkända kostnaden för torrlägningsföretaget. Anslaget har utgått under budgetåren 1927—1930 med respektive 200,000, 300,000 och 500,000 kronor.

Efterfrågan har dock varit betydligt större än vad som kunnat med anslagsbeloppen tillgodoses. Departementschefen har emellertid trots detta icke ansett sig, huvudsakligen av statsekonomiska skäl, kunna förorda någon höjning för nästa budgetår utan föreslår det nuvarande beloppet, 500,000 kronor.

Centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund har hemställt om ifrågavarande anslagsbestämmande för budgetåret 1930—1931 till 700,000 kronor.

Av centralrådets framställning framgår bl. a. att skogsvårdsstyrelserna räknade med att under 1930 skulle inkomma bidragsansökningar i sådan omfattning, att de vid tillgodoseende skulle kräva en summa av cirka 660,000 kronor i statsbidrag utom erforderliga förvaltningsbidrag till skogsvårdsstyrelserna. Därtill kommer en betydande summa, varå de ansökningar belöpa, för vilka bidrag tidigare av skogsvårdsstyrelserna äskats, men vilka på grund av bristande medelstillgång ej ännu kunnat bli tillgodosedda. Vid 1929 års slut innelåge dessutom hos styrelserna inemot 2,000 bidragsansökningar, vilka ännu ej blivit av skogsvårdsstyrelserna behandlade. Med anledning härav torde det vid 1930 års slut föreliggande anslagsbehovet kunna uppskattas till en summa, avsevärt överstigande en miljon kronor.

Det har visat sig, säger centralrådet vidare, att landets enskilda skogsägare i hög grad uppskattat och intresserat sig för den verksamhet statens skogsutdikningsanslag har till ändamål att understödja.

Med hänsyn till att nämnda anslag senast i fjol höjdes med 200,000 kronor anser sig centralrådet nu ej böra begära ett belopp, som ungefärligen skulle motsvara medelsbehovet för år 1931. Centralrådet begränsar i stället sitt äskande till den summa, som erfordras för att intresset hos skogsägarna för skogsutdikningsarbeten under kommande år måtte kunna vidmakthållas och stärkas, vilket ej kunde ske, om en stor balans av äldre ansökningar för längre tid finge hindra nya ansökningars handläggning och bidragstilldelning.

Intresset för skogsvården är hos de enskilda skogsägarna stort i stark och glädjande tillväxt. Det ifrågasatt anslaget ger ett både lämpligt och behövt stöd åt detta intresse. Ett för knappt anslag riskerar i viss mån syftet med anslaget tillkomst. En höjning nu till det av centralrådet föreslagna beloppet synes därför vara ett minimum och så välmotiverat att alla betänkligheter av statsekonomisk art böra få vika. Skogsutdikningen är av synnerlig vikt och bidrar både att öka produktionen och öka tillgången på arbetstillfällen.

På grund av det anförda få vi alltså yrka,

att riksdagen måtte besluta att för budgetåret 1930/31 under benämning statens skogsutdikningsanslag anvisa ett extra reservationsanslag av 700,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1930.

O. E. Sandberg.

Ant. Wikström.
